

Lovforslag nr. L 205. Fremsat den 23. februar 2000 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om merværdiafgift (momsloven)

(momsfritagelse for sport)

§ 1

I lov om merværdiafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 422 af 2. juni 1999, som ændret ved § 3 i lov nr. 388 af 2. juni 1999, lov nr. 943 af 20. december 1999, § 4 i lov nr. 947 af 20. december 1999 og senest ved lov nr. 952 af 20. december 1999, foretages følgende ændringer:

1. § 13, stk. 1, nr. 5, 1. pkt., affattes således:

»5) Ydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning, der præsteres af virksomheder, der ikke drives med gevinst

for øje, til fordel for sports- og idrætsudøvere samt opkrævning af entré ved sportsarrangementer.«.

2. § 13, stk. 1, nr. 12, affattes således:

»12) Lotterier og lign. samt spil om penge, herunder spil på totalisator eller anden lignende måde.«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med lovforslaget er at bringe momslovens formulering af afgiftsfritagelsen på sportsområdet i overensstemmelse med 6. momsdirektiv (Rådets direktiv 77/388/EØF).

Ifølge den gældende bestemmelse i momslovens § 13, stk. 1, nr. 5, gælder der momsfrigørelse for »Sportsaktiviteter og -arrangementer, herunder arrangementer, hvortil er knyttet spil på totalisator eller på anden lignende måde. Fritagelsen omfatter dog ikke motorløb og arrangementer, hvor der deltager professionelle sports- og idrætsudøvere, fodboldkampe dog kun, når der deltager professionelle på begge hold.«.

Momsnævnet traf i forbindelse med en række klagesager i 1995-97 afgørelse om, at der ifølge lovbestemmelsen ikke er momsfrigørelse for erhvervsmæssigt salg af adgang til at dyrke sport eller fysisk træning, f.eks. adgang til et bowling- eller motionscenter. Nævnet lagde ved afgørelsen særlig vægt på den bagvedliggende fritagelsesbestemmelse i 6. momsdirektiv. Det drejer sig om direktivets artikel 13, punkt A, stk. 1, litra m, ifølge hvilken momsfrigørelse gælder for »visse former for tjenesteydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning, der præsteres af organer, som ikke arbejder med gevinst for øje«. 6. momsdirektiv siger således klart, at der ikke er momsfrigørelse for erhvervsmæssigt salg i forbindelse med sportsaktiviteter.

En af nævnets afgørelser blev indbragt for Østre Landsret med påstand om, at der - sådan som momsloven er affattet - ikke er hjemmel til at nægte momsfrigørelse for erhvervsmæssigt salg af adgang til at dyrke sport eller fysisk træning. Landsretten har ved dom afsagt 26. januar 2000 givet sagsøgerne medhold.

Dommen drejer sig om, hvorvidt der i momslovens § 13, stk. 1, nr. 5 (jf. ovenfor) er hjemmel til at nægte bowlingcentre afgiftsfrihed for deres aktiviteter med salg af adgang til bowling. Under sagen blev det bl.a. anført, at såvel myndigheder som domstole har pligt til at fortolke danske regler, der gennemfører EU-ret, i overensstemmelse med EU-retten (direktivkonform

fortolkning). Landsretten konstaterer, at momslovens fritagelsesbestemmelse på sportsområdet ikke indeholder en formulering om, at virksomhederne ikke må arbejde med gevinst for øje. Dette krav fremgår derimod af 6. momsdirektivs bestemmelse på området. Retten nævner også, at der i tidligere ændringer af andre af momslovens fritagelsesbestemmelser er indføjet betingelser om, at virksomhederne ikke må arbejde med gevinst for øje. Under disse omstændigheder finder Østre Landsret, at der trods princippet om direktivkonform fortolkning ikke er grundlag for at fortolke momslovens fritagelsesbestemmelse på sportsområdet så snævert, at afgiftsfrihed forudsætter, at virksomhederne ikke må arbejde med gevinst for øje.

Regeringen overvejer i øjeblikket, om der er grundlag for at indbringe landsrettens afgørelse for Højesteret. Uagtet resultatet af disse overvejelser finder regeringen allerede nu grund til at foreslå, at momslovens fritagelsesbestemmelse for sportsaktiviteter tilpasses affattelsen af den bagvedliggende fritagelsesbestemmelse i 6. momsdirektiv. Regeringen lægger herved vægt på at sikre klarhed omkring overholdelsen af EU-forpligtelserne samtidig med, at tvivlen om indholdet af fritagelsesbestemmelsen i momsloven fjernes. Det understreges, at regeringen ikke herved har præjudiceret sin stillingtagen til en eventuel anke af Østre Landsrets dom eller de anbringender m.v., der fra regeringens side måtte blive fremført under sagens behandling ved Højesteret.

Ordlyden af momslovens fritagelsesbestemmelse for sportsaktiviteter foreslås derfor ændret i overensstemmelse med 6. momsdirektivs formuleringer. Det kommer således til at fremgå, at afgiftsfriheden ikke omfatter virksomheder, der drives med gevinst for øje. Erhvervsmæssigt salg i forbindelse med sportsaktiviteter er derfor momspligtig i overensstemmelse med retstilstanden efter hidtidig praksis.

Provenumæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser for det offentlige og erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser i forhold til i dag.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Med hensyn til ændringen af fritagelsesbestemmelsen for sport har forslaget til hensigt at bringe momsloven i overensstemmelse med 6. momsdirektiv og derved sikre mod, at der eventuelt indledes traktatkrænkelsesprocedure mod Danmark.

Høring

Forslaget har grundet dets hastende karakter ikke været i høring, ligesom det ikke har været forelagt Erhvervsministeriets Testpanel.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser.

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Forslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser.	
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser.	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Med hensyn til ændringen af fritagelsesbestemmelsen for sport har forslaget til hensigt at bringe momsloven i overensstemmelse med 6. momsdirektiv og derved sikre mod, at der eventuelt indledes traktatkrænkelsesprocedure mod Danmark.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Formuleringen af fritagelsesbestemmelsen på sportsområdet i momslovens § 13, stk. 1, nr. 5, 1. pkt., foreslås ændret således, at den bringes i overensstemmelse med formuleringen af den tilsvarende bestemmelse i 6. momsdirektiv. Det foreslås således, at ydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning, der præsteres af virksomheder, der ikke drives med gevinst for øje, til fordel for sports- og idrætsudøvere fritages for moms.

Efter bestemmelsen udelukkes virksomheder, der drives med gevinst for øje, fra afgiftsfrihed. Virksomheder, der erhvervsmæssigt f.eks. sælger adgang til

bowling eller til et motionscenter, vil således være omfattet af afgiftspligten.

Med dette forslag opretholdes retstilstanden efter den praksis, som har været gældende frem til Østre Landsrets dom.

Som ydelser i nær tilknytning til sport eller fysisk træning kan man efter praksis f.eks. anse ikke-kommercielle foreningers og klubbers »salg« til medlemmer af adgang til at benytte bowlingbaner, motionsredskaber, deltagelse i tilrettelagt træning og kampe m.v. I disse tilfælde vil vederlaget til klubben m.v. typisk bestå i medlemmernes betaling af et kontingent. Udlejning af skabe til opbevaring af golfudstyr i amatørsportsklubber anses eksempelvis også som en ydelse i nær tilknytning til sport eller fysisk træning. Alle former for varesalg, f.eks. salg af sportsrekvisitter, mad og drikke m.v., falder uden for momsfritagelsen og er momspligtige efter momslovens almindelige

regler. Det samme gælder en idrætsforenings sponsor- og reklameindtægter.

Den foreslåede bestemmelse indeholder endvidere momsfrigivelse for entré til sportsarrangementer. Denne fritagelse gælder ikke for arrangementer med motorløb og professionelle idrætsudøvere som nævnt i § 13, stk. 1, nr. 5, 2. pkt., der ikke ændres ved lovfor-slaget.

Endelig foreslås bestemmelsen om afgiftsfrigivelse for spil på totalisator eller anden lignende måde flyttet til reglen om afgiftsfrihed ved spil om penge. Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til § 2

Det foreslås, at loven skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering
Momsloven*

Lovforslaget

§ 1

I lov om merværdiafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 422 af 2. juni 1999, som ændret ved § 3 i lov nr. 388 af 2. juni 1999, lov nr. 943 af 20. december 1999, § 4 i lov nr. 947 af 20. december 1999 og senest ved lov nr. 952 af 20. december 1999, foretages følgende ændringer:

§ 13. Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift:

...

5) Sportsaktiviteter og –arrangementer, herunder arrangementer, hvortil er knyttet spil på totalisator eller på anden lignende måde....

...

...

...

12) Lotterier og lign. samt spil om penge.

1. § 13, stk. 1, nr. 5, 1. pkt., affattes således:

»Ydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning, der præsteres af virksomheder, der ikke drives med gevinst for øje, til fordel for sports- og idrætsudøvere samt opkrævning af entré ved sportsarrangementer.«.

2. § 13, stk. 1, nr. 12, affattes således:

»Lotterier og lign. samt spil om penge, herunder spil på totalisator eller anden lignende måde.«.

Til lovforslag nr. L 205. Skriftlig fremsættelse (23. februar 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om merværdiafgift (momsloven). (Momsfritagelse for sport).

(Lovforslag nr. L 205).

Ifølge gældende administrativ praksis er erhvervmæssig salg af adgang til at dyrke sport eller fysisk træning - f.eks. adgang til et bowling- eller motionscenter - momspligtigt.

Imidlertid har Østre Landsret i en dom afsagt den 26. januar 2000 afgjort, at momslovens fritagelsesbestemmelse for sportsaktiviteter efter sin formulering ikke giver hjemmel til at nægte momsfritagelse for erhvervmæssigt salg af adgang til at dyrke sport eller fysisk træning.

Herved opstår der et problem i forhold til den bagvedliggende fritagelsesbestemmelse i EU's 6. momsdirektiv. Den fastslår, at momsfritagelsen ikke gælder for erhvervmæssigt salg i forbindelse med sportsaktiviteter.

Regeringen overvejer i øjeblikket, om der er grundlag for at indbringe landsrettens afgørelse for Højesteret. Uagtet resultatet af disse overvejelser finder regeringen grund til at foreslå, at momslovens fritagelsesbestemmelse for sportsaktiviteter tilpasses affattelsen af den bagvedliggende fritagelsesbestemmelse i 6. momsdirektiv. Regeringen lægger herved vægt på at sikre klarhed omkring overholdelsen af EU-forpligtelserne samtidig med, at tvivlen om indholdet af fritagelsesbestemmelsen i momsloven fjernes.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.